

NATURENS PULS - LIVETS RYTME 2026

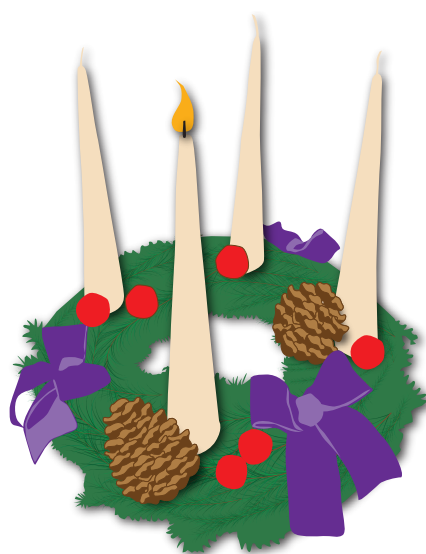
Vær velkommen, Herrens år

1. Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Julenat, da vor Herre blev fød,
da tændte sig lyset i mørkets skød.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

2. Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Påskemorgen, da Herren opstod,
da livstræet fæsted i graven rod.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

3. Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Pinsedag, da Guds Ånd kom herved,
da nedsteg Guds kraft til vor skrøbelighed.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

4. Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Herrens år med vor Guds velbehag
nu bringer os glæde hver Herrens dag.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Skyerne gråner, og løvet falder

1. Skyerne gråner, og løvet falder,
fuglene synger ej mer,
vinteren truer, og natten kalder,
blomsterne sukker: det sner!
Og dog bære blus vi med glæde!

2. Vinteren kommer, og sneen falder,
blomsterne visner i muld,
isen optøs ej af gråd for Balder,
tårerne stivner af kuld.
Og dog bære blus vi med glæde!

3. Solhvervet kommer, og bladet vendes,
dagene længes på ny,
solskinnet vokser, og vintren endes,
lærkerne synger i sky.
Derfor bære blus vi med glæde!

4. Årene skifter af gru for ælde,
skjaldene giver dem ret,
fuglene alle hvert år må fælde,
ellers de fløj ej så let.
Derfor bære blus vi med glæde!

5. Fuglene flyver som vind på vinger
let over vildene hav,
skjaldene flyver, som rimet klinger,
glat over slægternes grav.
Derfor bære blus vi med glæde!

6. Hjerterne vakler, når højt de banke,
drages til fuglenes spor,
lyset dog sejrer, den mørke tanke
flygtende synker i jord.
Derfor bære blus vi med glæde!

7. Salmerne klinge, og klokker kime,
spotter med sneen ved jul,
vinteren må sig med våren rime,
smelte for solen i skjul!
Derfor bære blus vi med glæde!

8. Troende hjerter i vinterløbet
føder den liflige vår,
trykker den til sig i barnesvøbet
med et lyksaligt nytår!
Derfor bære blus vi med glæde!

9. Betlehems-barnet i krybberummet,
det er den evige vår,
troende hjerter det har fornummet:
Jul gør lyksaligt nytår!
Derfor bære blus vi med glæde!

Frydelig med jubelkor

1. Frydeligt med jubelkor
hilses vårens komme,
svalen melder trindt på jord:
Frostens tid er omme!
Land og hav og lundens træ'r
herligt prydes fjernt og nær.
Nye skabningsunder!
Kraft påny vort legem får,
lægt er nu vort hjertesår
i de glade stunder.

2. Jordens rige blomsterpragt
skovens grønne smykke,
fuglesangens tryllemagt
fylder os med lykke.
Havets storme raser ud,
luften hærges ej af slud,
duggens perler rene
samler solens stråleglans
i en dejlig perlekrans
rundt på græs og grene.

3. Hvor dog Gud er god og viis!
Hvor er verden fager!
Hvor dog alt til Herrens pris
ånd og tanke drager!
Han har stort og småt på jord,
urten, som på marken gror,
form og farve givet.
Efter nat vi dagen nu
hilse vil med frejdig hu,
takke Gud for livet.

Det dufter lysegrønt af græs

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

3. Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.
Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!
Alt smukt, vi ved,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.
Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer,
da gryr en evig sommer.

Nu falmer skoven trindt om land

1. Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

2. Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3. Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af travet.

4. Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5. Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

6. Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

7. Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

8. Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9. For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

10. Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

Hold håbet op

1. Hold håbet op og hold det udstrakt foran mig.
Her er en fremtid, her er liv, han er på vej.
Se, snefnug ligner noder i en symfoni,
jeg ser på himlen over dét, jeg lever i.
Hold håbet op. Stjernen viser vej.
Hold håbet op. Mørket skjuler sig.
Hold håbet op. Hold det foran mig.

2. Vi venter midt i verset i en adventssang,
en stilhed efter stemmerne, der var engang.
Den hænger tungt i luften her som efter storm,
uroelig sitren førend verden får sin form.
Hold håbet op. Stjernen viser vej.
Hold håbet op. Mørket skjuler sig.
Hold håbet op. Hold det foran mig.

3. En julerose er en smuk, men ydmyg blomst,
jeg tænker på et ord, det er: Tilstedekomst.
En glød i mørket, og jeg mærker glæden ved,
han er på vej, det er et lys af evighed.
Hold håbet op. Stjernen viser vej.
Hold håbet op. Mørket skjuler sig.
Hold håbet op. Hold det foran mig.

